

СМІХ КРІЗЬ СЛЬОЗИ

Зайшов до станції в столиці
З важким пакунком чолов'яга,
А там міцних та пильнолицих
Стоїть силовиків ватага.

Ковзнули трохи підозріло
І розмовляти стали далі,
Та раптом щось заторохтіло
У людному тісному залі.

Котились бульби, як гранати,
А власник, сам перелякавшись,
Побіг за сумкою, купляти,
Щоб все зібрать, не довго ждавши.

Та втікача вже переймає,
Сторожа – за порядком стежить,
Спіймала ось і притискає
Його додолу, як належить.

Біжать без огляду із зали,
Всі перехожі, сполошились,
Стареньких ледь не затоптали,
Які на виході з'юрмились.

Такі історії можливі

В метро тепер та в переходах,
Пригоди можуть особливі
Підстерігати пішохода.

Банальна, побутова сцена,
Всі ми не праведні, а грішні,
Життя у нас пісне й буденне,
Тому невесело й невтішно.

Яку мораль приторочити?
Хоч і лякаємось усього,
Від сміху ж можна покотитись...
Та втома від життя такого.

Дата написання вірша: 2021-01-08